

Nr 29.

Av herr **Olsson** i Kullenbergstorp **m. fl.**, *angående vissa fabrikationen och importen av konsthonung berörande förhållanden.*

Konsthonung¹⁾ tillverkas av vanligt socker och är följaktligen en konstprodukt, som säljes för närvarande i stora mängder.

På etiketten förekommer ordet »Honung» med mycket utmärkande stil, men tillägget konsthonung eller konstprodukt med mycket små bokstäver. Detta är avsett att vilseleda den köpande allmänheten och ge den intrycket av att förpackningen innehåller äkta naturhonung.

Sveriges Biodlares Riksförbund (S. B. R.) har för sina medlemmar en gemensam inregistrerad etikett med kontrollband, vilken konsthonungstillverkarna söka efterlikna så mycket som möjligt, och även förse sina konsthonungsförpackningar med kontrollband.

Sveriges biodlare önska inte göra intrång i näringsfriheten utan endast att tillverkningen av s. k. konsthonung skall vara underkastad samma kontroll som fabrikationen av andra livsmedel, t. ex. margarin.

Maximipris, fastställt av statens priskontrollnämnd, tillämpas på den äkta naturhonungen, men däremot tycks konsthonungen hava undgått priskontrollnämndens uppmärksamhet. Våren 1941 betingade konsthonungen till och med högre pris än naturhonungen, och härav torde framgå att det är en oskäligen vinst som konsthonungsfabrikanterna betinga sig, då kostnaderna för framställande av ett kilo konsthonung i allmänhet inte kunna sättas nämnvärt högre än priset på ett kilo socker.

Härav torde framgå, att ordet »Honung» ej borde få användas som varubeteckning på konstprodukt, eftersom detta är uppenbart vilseledande i lika hög grad som om ordet »smör» finge åsättas margarinförpackningar.

Att konsthonungsfabrikationen är ett lönande företag torde vara säkert, men fabrikanterna försöka att hålla sin tillverkning i skymundan så mycket som möjligt, då t. ex. svenska konsthonungsfabriken i Hälsingborg, som innevarande försäljningssäsong levererat mycket stora partier konsthonung, är så blygsam att den inte finnes upptagen i rikstelefonkatalogen, och vid förfrågan hos en affärsman, som säljer varan ifråga, kunde denne inte heller lämna någon uppgift om adressen. Detta är ett typiskt förhållande, som visar att fabrikationen bedrivs på ett mycket undanskymt sätt.

Med åberopande av här ovan anförda skäl få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta,

1) att förpackning innehållande s. k. konsthonung ej får åsättas ordet »honung» vare sig ensamt eller i sammansätt-

ningar, ej heller förses med märken, som kunna hänsyfta på biskötsel och naturhonung;

2) att sådan konsthonung ej får uppblandas med naturhonung;

3) att tillverkning av s. k. konsthonung i tillämpliga delar underkastas samma kontrollbestämmelser, som gälla för margarintillverkning;

4) att s. k. konsthonung i likhet med vad fallet är för margarin skall tillsättas med något genom analys lätt bestämbar ämne;

5) att importerad konsthonung underkastas samma kontrollbestämmelser som den i riket tillverkade.

Stockholm den 16 januari 1942.

Gillis Olsson.

Nestor Hammarlund.

Anders Pettersson
i Dahl.

Arvid Jonsson.

Victor J. Mattsson.